ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze ve veřejném zasedání konaném dne 25. listopadu 2024 v senátě složeném z předsedkyně senátu Ing. Mgr. Hany Chaloupkové a soudců JUDr. Petry Benešové a JUDr. Lenky Cihlářové, projednal odvolání obžalovaných:

1. **[Jméno a Příjmení], rozený [Příjmení],** narozený xxx v xxx, trvale bytem xxx, xxx xxx, t.č. ve výkonu vazby ve Věznici xxx - xxx**,**
2. **[Jméno a Příjmení 2],** narozený xxx, trvale bytem xxx, xxx xxx,

proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 2. září 2024, sp.zn. 29 T 46/2024, a rozhodl

t a k t o :

I.
Podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr.řádu se napadený rozsudek zrušuje toliko ve výroku o trestu u obžalovaného [Jméno a Příjmení] a podle § 259 odst. 3 tr.řádu se znovu rozhoduje tak, že:

obžalovaný

1. **[Jméno a Příjmení], rozený [Příjmení],** narozený xxx v xxx, trvale bytem xxx, xxx xxx, t.č. ve výkonu vazby ve Věznici xxx - xxx,

při nezměněném výroku o vině pod bodem I. napadeného rozsudku přečinem ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku a přečinem vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku a pod bodem II. napadeného rozsudku přečinem výroby a jiného nakládání s látkami s hormonálním účinkem podle § 288 odst. 1 trestního zákoníku

s e o d s u z u j e

podle § 175 odst. 1 tr. zákoníku a § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody **v trvání 14 (čtrnácti) měsíců.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje **do věznice s ostrahou.**

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se ukládá trest propadnutí věci, a to fluoxymesteron 1ks (96 tbl), oxandrolon 1 ks (98 tbl), oxandrolon 10 ks (998 tbl), oxandrolon 20 ks (1998 tbl), trenbolon enantát 2 ks testosteron fenpropionát, testosteron dekanoát, testosteron isokaproát, testosteron propionát 3 ks, boldenon undecylenát 4 ks, testosteron enantát 5 ks, nandrolon dekanoát 2 ks, nandrolon dekanoát 2 ks, mesterolon 1 ks (48 tbl), nandrolon fenpropionát 1 ks a růstový hormon (GH) derivát kyseliny fenyloctové - 21 ks ampulí.

II.
Podle § 256 tr. řádu se **odvolání obžalovaného [Jméno a Příjmení 2] z a m í t á** .

O d ů v o d n ě n í :

1. Napadeným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 2. září 2024, sp.zn. 29 T 46/2024, byl **pod bodem I.** obžalovaný **[Jméno a Příjmení]** shledán vinným přečinem ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku a přečinem vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku, a obžalovaný **[Jméno a Příjmení 2]** shledán vinným účastenstvím ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku k přečinu vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku předmětných trestných činů se dle výroku napadeného rozsudku dopustili tím, že
dne 4. 12. 2023 v 16:25 hodin vstoupil obžalovaný [Jméno a Příjmení] v xxx, xxx xxx přes recepci do objektu budovy, kde se nachází kanceláře firmy [Společnost], mimo jiné v doprovodu obžalovaného [Jméno a Příjmení 2] za účelem návštěvy [Osoba 1], otce poškozeného [Osoba 2], neboť po poškozeném [Osoba 2], narozen xxx, a poškozeném [Osoba 3], narozen xxx, kteří dříve byli ve skupině fanoušků SK Slavia Praha tzv. Tribuny Sever, požadoval vydání předmětů souvisejících s fotbalovou tématikou (trička a další suvenýry), které pocházely od polského fotbalového klubu Sosnowiec, a při pohybu v areálu si obžalovaný [Jméno a Příjmení 2] všiml otevřených dveří do kanceláře, ve které viděl svědka [Osoba 4], narozen xxx, a když dovnitř nahlédl obžalovaný [Jméno a Příjmení] viděl poškozeného [Osoba 3], po kterém začal požadovat vrácení věcí a přitom jej opakovaně udeřil oběma rukama sevřenýma v pěst, na kterých měl zimní kožené rukavice, do oblasti nosu, spánků a temene hlavy, a to v několika sekvencích, zároveň poškozenému [Osoba 3], který seděl v kancelářském křesle a kryl si hlavu pažemi, vulgárně nadával a požadoval vydání věcí, které blíže nespecifikoval a rovněž se omlouval dvěma kolegům poškozeného [Osoba 3], kteří byli v kanceláři přítomni, že jich se to netýká a že mu poškozený dluží nějaké věci a musí je vrátit; na pokyn obžalovaného [Jméno a Příjmení]] pořizoval obžalovaný [Jméno a Příjmení 2] obrazový záznam svým mobilním telefonem, a to z důvodu případné odlišné interpretace průběhu konfliktu poškozeným a jako důkaz urgence vrácení věcí, kdy obžalovaný [Jméno a Příjmení] rovněž požadoval, aby poškozený [Osoba 3] zavolal poškozenému [Osoba 2], což následně učinil svědek [Osoba 4] svým mobilním telefonem, který si vzal obžalovaný [Jméno a Příjmení] a požadoval, ať poškozený [Osoba 2] tzv. vyleze, že chce věci zpět, a jestli nevyleze a nedonese věci, tak si najde jeho přítelkyni, že ví, kde bydlí a kam chodí do školy, že nemá problém si ho najít a že si klidně dojde pro jeho otce; během hovoru obžalovaný [Jméno a Příjmení] pokračoval v úderech na hlavu poškozeného [Osoba 3], který mu opakovaně sdělil, že věci nemá u sebe, že jsou u rodičů na chatě a že je donese za týden, čímž mu způsobil drobný krevní výron v měkkých pokrývkách lebních v čelní krajině, zlomeninu 4. prstu levé ruky s otokem a

pohmožděním měkkých tkání prstu a dále pohmoždění s otokem měkkých tkání v oblasti záprstně prstního kloubu malíku pravé ruky, tj. ze soudně lékařského hlediska středně těžké poranění s omezením v obvyklém způsobu života po dobu delší jednoho týdne.

Pod bodem II. rozsudku byl obžalovaný **[Jméno a Příjmení]** shledán vinným přečinem výroby a jiného nakládání s látkami s hormonálním účinkem podle § 288 odst. 1 trestního zákoníku, kterého se dle výroku napadeného rozsudku dopustil tím, že

v blíže nezjištěné době, nejdéle do 6. 12. 2023, v xxx, ulici xxx xxx, v bytové jednotce č. xxx v xxx patře bytového domu, bez řádného povolení zde přechovával 98 kusů tablet s označením Halostestin (Fluoxymesterone) 5 mg tablets s obsahem účinné látky fluoxymsteron, 3100 kusů tablet s označením Oxandrolone 10 mg/tab s obsahem účinné látky oxandrolon, 3 kusy skleněných ampulí s označením Trenbolone enanthate s obsahem účinné látky trenbolon enantát, 4 kusy skleněných ampulí s označením Sustanon s obsahem účinných látek testosteron fenpropionát, testosteron dekanoát, testosteron isokaproát, testosteron propionát, 5 kusů skleněných ampulí s označením Boldenone undecylenate s obsahem účinné látky boldenon undecylenát, 6 kusů skleněných ampulí s označením Testosterone enanthate s obsahem účinné látky testosteron enantát, 6 kusů skleněných ampulí s označením Nandrolone decanote s obsahem účinné látky nandrolon dekanoát, 1 kus skleněné ampule s označením Testosterone cypionate s obsahem účinné látky testosteron cypionát, 50 kusů tablet s označením Mesterolone s obsahem účinné látky mesterolon, 2 kusy skleněných ampulí s označením Nandrolone phenylpropinate s obsahem účinné látky nandrolon fenpropionát, 27 ks skleněných ampulí obsahující růstový hormon (derivát kyseliny fenyloctové), přičemž uvedené látky jsou uvedeny v příloze číslo 1 nařízení vlády č. 454/2009 Sb., kterým se stanoví, co se považuje za látky s anabolickým a jiným hormonálním účinkem.

Nalézací soud za výše uvedené jednání uložil obžalovaným následující tresty.

Obžalovanému [Jméno a Příjmení] podle § 175 odst. 1 tr. zákoníku a § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnný trestu odnětí svobody v trvání 21 /dvaceti jedna/ měsíců. Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku pro výkon tohoto trestu zařadil obžalovaného do věznice s ostrahou.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku byl dále uložen obžalovanému trest propadnutí věci, a to fluoxymesteron 1ks (96 tbl), oxandrolon 1 ks (98 tbl), oxandrolon 10 ks (998 tbl), oxandrolon 20 ks (1998 tbl), trenbolon enantát 2 ks testosteron fenpropionát, testosteron dekanoát, testosteron isokaproát, testosteron propionát 3 ks, boldenon undecylenát 4 ks, testosteron enantát 5 ks, nandrolon dekanoát 2 ks, nandrolon dekanoát 2 ks, mesterolon 1 ks (48 tbl), nandrolon fenpropionát 1 ks a růstový hormon (GH) derivát kyseliny fenyloctové - 21 ks ampulí.

Obžalovanému [Jméno a Příjmení 2] podle § 175 odst. 1 tr. zákoníku trest odnětí svobody v trvání 6 /šesti/ měsíců. Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku výkon tohoto trestu podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání 1 /jeden/ rok.

V adhezním řízení rozhodl nalézací soud tak, že podle § 228 odst. 1 tr. řádu se obžalovanému: [Jméno a Příjmení] ukládá povinnost zaplatit na náhradě škody poškozené Zdravotní pojišťovně Ministerstva vnitra ČR, IČ 47114304, se sídlem Praha 3, Vinohradská 2577/178, částku 10.530 Kč. Podle § 229 odst. 1 tr. řádu poškozeného [Osoba 3], nar. xxx, trvale bytem xxx – xxx, xxx xxx, odkázal s jeho nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

2. Proti tomuto rozsudku podali řádně a včas odvolání oba obžalovaní. Odvolání obžalovaného [Příjmení 2] směřuje do výroku o vině i trestu. Odvolání obžalovaného [Příjmení] směřuje pouze do výroku o vině. Odvolání odůvodnili prostřednictvím svých obhájců, kdy vytýkají napadenému rozsudku a řízení, které mu předcházelo následující vady.

3. **Obžalovaný [Příjmení]** upravil své písemné odvolání v jednací síni při konání veřejného zasedání u odvolacího soudu v tom smyslu, že namítá následující vady rozsudku a řízení. Nalézací soud se dopustil pochybení, když obžalovanému kladl k tíži, že se k jednání ve výroku I. doznal pouze částečně. V době, kdy se k němu doznával, byl totiž obžalován ze zcela jiného trestného činu a za

zcela jiného popisu skutku, než za který byl odsouzen. Obžalovaný již v přípravném řízení požadovat změnu právní kvalifikace na přiléhající, což nebylo policejním orgánem zcela nepochopitelně akceptováno. Část výroku usnesení o zahájení trestního stíhání, včetně obžaloby, obsahovala popis skutku, který neměl oporu v provedeném dokazování a byl policejním orgánem bez důkazů upraven ve prospěch zachování přísnější právní kvalifikace skutku, čemuž učinil konec až nalézací soud, kterému šlo na rozdíl od policejního orgánu o skutečné prokázání skutku tak, jak k němu došlo. Příkladem této skutečnosti je to, že policejní orgán odmítl vyslechnout svědka [Osoba 5], obžalovaný podotýká přímého svědka skutku, který obžalovaného přivezl na místo činu, dovedl jej ke dveřím kanceláře, v nichž se nacházel poškozený a poté jej z místa činu odvezl, a to s odůvodněním, že jeho výslech je nadbytečný. Pokud by policejní orgán postupovat tak, jak mu ukládá ustanovení § 2 odst. 5 trestního řádu, skutek správně popsat a právně kvalifikoval, pak by obžalovaný učinil prohlášení viny i ke skutku I. obžaloby. Bohužel český právní řád neumožňuje učinit prohlášení viny, pokud obžalovaný nesouhlasí s právní kvalifikací skutku.
V rámci hodnocení výše trestu nalézací soud nepříznivě hodnotí to, že obžalovaný napadl poškozeného [Osoba 3] v místě jeho zaměstnání, ačkoliv tato skutečnost je v rozporu s výrokovou větou skutku I odvoláním napadeného rozsudku. Obžalovaný vůbec neměl v úmyslu střetnout se s poškozeným [Osoba 3], do místa jeho zaměstnání se dostavil za účelem návštěvy pana [Osoba 1] staršího. Obžalovaný nemohl vědět, že se poškozený [Osoba 3] bude v danou dobu nacházet v zaměstnání, neznal jeho rozpis jeho pracovní doby. Rovněž z komunikace spoluobžalovaného [Příjmení 2] vyplývá, že cílem návštěvy neměl být poškozený [Osoba 3], ale cílem byla rozmluva s panem [Osoba 1] starším. Nalézací soud rovněž správně uvedl, že nebylo úmyslem obžalovaného způsobit poškozenému [Osoba 3] závažnější poranění, neboť pak by vedl útok zcela jiným způsobem.
S ohledem na shora uvedené, jakož i s ohledem na skutečnost, že k předchozím dvěma odsouzením nelze přihlížet, má obžalovaný [Jméno a Příjmení] za to, že uložený trest je nepřiměřeně přísný. Navrhuje proto, aby byl odvoláním napadený rozsudek ve výroku o trestu zrušen a aby mu byl uložen trest mírnější, případně aby byl jeho výkon podmíněn odložen na zkušební dobu 36 měsíců.

4. **Obžalovaný [Jméno a Příjmení 2]** namítá, že napadený rozsudek je nesprávný v tom směru, že po provedeném dokazování byl vyvozen nesprávný záměr o účastenství obžalovaného ve formě pomoci (k trestnému činu, který měl spáchat hlavní pachatel – spoluobžalovaný), když z provedeného dokazování však závěr o pomoci obžalovaného k takovému trestnému činu neplyne.
Z výpovědi obžalovaného (a také z výpovědi spoluobžalovaného a svědků) plyne, že obžalovaný spoluobžalovaného na místo doprovodil z důvodu snahy o urovnání vztahů mezi bývalými fanoušky. Dle výpovědí relevantních účastníků se obžalovaný [Příjmení 2] se spoluobžalovaným [Příjmení] vydali do kanceláří [Společnost] s úmyslem promluvit si s otcem [Osoba 2], [Osoba 1], a to ohledně vztahů mezi bývalými fanoušky.
Dle výpovědi obžalovaného tento až do okamžiku příchodu na místo neočekával, že by došlo k fyzickému konfliktu, či že by spoluobžalovaný jinému vyhrožoval nebo jiného vydíral. Proto skutečnost, že spoluobviněného [Příjmení] doprovodil na místo, by neměla být hodnocena jako pomoc ve smyslu „usnadnil jinému spáchání trestného činu vydírání tím, že doprovodil pachatele na místo“ (při cestě na místo ani obžalovaný [Příjmení 2] ani spoluobžalovaný [Příjmení] neměli úmysl vyvolat fyzický konflikt, ani vyhrožovat, ani vydírat, ani se dopustit jiného trestného činu).
Dle výpovědí obžalovaného [Příjmení 2] a spoluobžalovaného [Příjmení] situace eskalovala až po příchodu do předmětné kanceláře, kdy se spoluobžalovaný [Příjmení] bez předchozí domluvy s obžalovaným dostal do konfliktu s poškozeným [Osoba 3] a dopustil se jednání popsaného jeho výpovědí a zachyceného kamerovým záznamem.
Dále má obžalovaný za to, že účastenství obžalovaného ve formě pomoci na trestném činu vydírání nelze spatřovat ani v tom, že obžalovaný „setrval po dobu činu a z pokynu pachatele pořizoval obrazový záznam“. Obhájce obžalovaného namítá, že z pořizování obrazového záznamu, nelze

dovozovat usnadnění spáchání trestného činu vydírání, když pořizování obrazového záznamu ani prosté setrvání v místnosti z povahy věci nelze hodnotit jako pomoc k naplnění skutkové podstaty trestného činu vydírání.
S ohledem na výše uvedené má obžalovaný za to, že z přítomnosti obžalovaného v místě spáchání trestného činu nelze vyvozovat jeho účastenství ve formě pomoci k takovému trestnému činu a navrhuje, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a obžalovaného obžaloby zprostil z důvodu, že žalovaný skutek není trestným činem (v rozsahu týkajícím se obžalovaného); pokud by se odvolací soud s uvedeným návrhem neztotožnil, obhájce obžalovaného navrhuje, aby byl z napadeného rozsudku zrušen výrok o trestu a aby byl obžalovanému uložen samostatný trest obecně prospěšných prací.

5. **Státní zástupce** ve veřejném zasedání konaném u Městského soudu v Praze uvedl, že má za to, že napadený rozsudek je správný jak ve výroku o vině, tak i ve výroku o trestu u obou obžalovaných. Řízení netrpí procesními vadami, nalézací soud provedl všechny potřebné důkazy, na jejich podkladě dospěl ke správným skutkovým závěrům a své rozhodnutí náležitě odůvodnil. Navrhl odvolání obžalovaných zamítnout jako nedůvodné.

6. Městský soud v Praze jako soud odvolací ve smyslu § 254 odst. 1 tr. řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost odvoláním napadených výroků rozsudku obvodního soudu z hlediska vytýkaných vad a stejně tak i správnost postupu řízení, které napadenému rozsudku předcházelo, přičemž k vadám odvoláním vytýkaným mohl přihlížet jen potud, pokud měly vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání. Na podkladě takovéhoto přezkumu věci dospěl k závěru, že odvolání obžalovaného [Příjmení] je důvodné ohledně výroku o trestu, resp. trestu odnětí svobody. Odvolání obžalovaného [Příjmení 2] pak shledal nedůvodným. Pokud jde o procesní stránku, nebyly zjištěny žádné procesní vady řízení, které by předcházely vynesení napadeného rozsudku a Městský soud v Praze jako soud odvolací nedospěl k závěru, že by zde byl důvod uvedený v § 258 odst. 1 písm. a) tr. řádu pro zrušení rozsudku.

7. Odvolací soud dospěl k závěru, že skutkovým zjištěním odpovídá použitá právní kvalifikace, nicméně ke zrušení výroku o trestu napadeného rozsudku bylo přistoupeno z důvodů uvedených v ustanovení § 258 odst. 1 písm. e) tr. řádu – viz. níže bod 15. odůvodnění tohoto rozsudku.

8. Ze spisových podkladů je zřejmé, že z hlediska ustanovení § 2 odst. 5 tr. řádu nalézací soud provedl potřebné a reálně dostupné důkazy, které mohly k objasnění skutkového stavu věci přispět a vytvořil si tak odpovídající skutkový základ pro svoje rozhodnutí. Okolnosti svědčící proti obžalovaným byly objasňovány se stejnou pečlivostí jako okolnosti svědčící v jejich prospěch. Tyto důkazy pak soud I. stupně následně ve smyslu ustanovení § 2 odst. 6 tr. řádu podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu řádně vyhodnotil, kdy jeho zhodnocení vyústilo správně ve výrok o vině obžalovaných předmětnými trestnými činy, kdy nalézací soud zcela správně reflektoval výsledky dokazování a upravil přiléhavě skutkovou větu i právní kvalifikaci jednání obou obžalovaných pod bodem I. napadeného rozsudku a u obžalovaného [Příjmení] též pod bodem II. napadeného rozsudku. Pakliže nalézací soud v souladu s jednou ze stěžejních zásad trestního řízení, zásadou volného hodnocení důkazů, dospěl k výše uvedenému verdiktu s tím, že provedené důkazy mu k bezpečnému prokázání viny ve smyslu napadeného rozsudku plně postačují, nemohl městský soud do této individuální rozhodovací pravomoci a individuální odpovědnosti obvodního soudu za spravedlivé a zákonné rozhodnutí jakkoliv zasahovat, neboť dokazování považuje za úplné a zároveň zjistil, že při analýze důkazního materiálu bylo postupováno podle shora citovaného procesního ustanovení. Hodnocení důkazů výlučně spadá do domény toho soudu, před kterým jsou důkazy prováděny, tj. soudu prvního stupně, a za situace kdy rozbor důkazů je proveden v souladu s ust. § 2 odst. 6 tr. řádu, k čemuž v daném případě bezpochyby došlo.

9. Po provedeném přezkumném řízení Městský soud v Praze konstatuje, že rozhodnutí, které nalézací soud učinil, je namístě přisvědčit co do výroku o vině u obou obžalovaných, přičemž lze plně odkázat na příslušnou část odůvodnění napadeného rozsudku, v němž nalézací soud představuje jednotlivé důkazní prostředky a prezentuje jejich podstatný obsah (body 1. až10. odůvodnění napadeného rozsudku), a následně tyto hodnotí jednotlivě i v jejich souhrnu a činí své skutkové a právní závěry (body 12. až 14. a bodech 16. a 17. odůvodnění napadeného rozsudku). V bodě 15. odůvodnění napadeného rozsudku se pak soud věnuje bodu II. obžaloby, kdy obžalovaný [Příjmení] prohlásil svou vinu. V bodě 19. odůvodnění napadeného rozsudku nalézací soud podrobně rozvádí, jakými úvahami se řídil při rozhodování o trestu u obžalovaného [Příjmení 2]. Bod 20. odůvodnění napadeného rozsudku je pak věnován rozhodnutím učiněným v adhezním řízení (které však nejsou odvoláními napadány). Odvolací soud se s logickým odůvodněním napadeného rozhodnutí plně ztotožňuje, když je toho názoru, že způsob hodnocení důkazů není v rozporu s obecnou logikou. V hodnocení důkazů provedeném soudem prvního stupně nebyla v projednávané věci uplatňována libovůle a důkazy nebyly ani nijak překrucovány. Odvolací soud tak neshledal žádné výhrady a na odůvodnění napadeného rozsudku, které shledává přesvědčivým a pečlivě vypracovaným, odkazuje, aby zde pouze neopakoval závěry soudu nalézacího.

10. Pokud se týká námitek vyslovených obžalovaným [Příjmení 2] a [Příjmení], odvolací soud se ztotožnil pouze s námitkami týkajícími se výše trestu odnětí svobody ukládaného u obžalovaného [Příjmení] (podrobněji v odstavci 14. a 15. odvodnění tohoto rozsudku). K dalším námitkám obhajoby uvádí odvolací soud následující.

11. *K námitce obžalovaného [Příjmení 2], že pouhým pořizováním obrazového záznamu nelze posoudit jako pomoc k naplnění skutkové podstaty trestného činu vydírání.* Obecně je nutno poznamenat, že u trestného činu vydírání aktivita pachatele musí směřovat k ovlivnění vůle poškozeného k chování s právně relevantními důsledky, a to ať již k aktivnímu (komisivnímu) jednání - konání (dare, facere), či k pasivnímu (omisivnímu) chování - opominutí nebo trpění (omittere, pati). Jedná se o úmyslný trestný čin. V daném případě bylo cílem jednání obžalovaného [Příjmení] (pachatele přečinu vydírání) přinutit poškozené (minimálně [Osoba 3] a [Osoba 2]) k vydání fotbalových suvenýrů. Z výpovědí svědka [Osoba 4] i poškozeného [Osoba 3] jednoznačně plyne, že to byl právě obžalovaný [Příjmení 2], který otevřenými dveřmi místnosti zpozoroval svědka [Osoba 4] a slovně na tuto skutečnost upozornil obžalovaného [Příjmení]. Obžalovaný [Příjmení] pak ihned po vstupu do místnosti zaútočil na poškozeného a snažil se ho fyzickým útokem i slovním zastrašováním přimět ke „spolupráci“ při vydání fotbalových suvenýrů. Z výpovědi svědka [Osoba 3] (č.l. 71 spisu) se podává, že obžalovaný [Příjmení 2] po celou dobu útoku obžalovaného [Příjmení] na poškozeného [Osoba 3] postával u dveří místnosti, a poté co mu dal obžalovaný [Příjmení] pokyn „toč mě“, počal útok nahrávat na svůj mobilní telefon. Obžalovaný [Příjmení 2] tak jednoznačně svým počínáním přispěl spoluobžalovanému [Příjmení] k ovlivnění vůle poškozeného [Osoba 3] i svědka [Osoba 4], když svým počínáním (natáčením útoku a postáváním u východu z předmětné místnosti) posiloval celkové působení verbálního i fyzického vyhrožování a zastrašování, byť do vlastního útoku nijak aktivně nezasahoval. Odvolací soud proto naprosto jednoznačně přisvědčil závěru soudu nalézacího, že jednání obžalovaného [Příjmení 2] je nutné podřadit pod formu účastenství ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku k přečinu vydírání podle § 175 odst. 1 tr. zákoníku, když právě obžalovaný [Příjmení 2] svým jednáním (svou přítomností, natáčením celého incidentu a postáváním u východu z místnosti) usnadnil spoluobžalovanému spáchání tr. činu vydírání, byť sám o sobě svým jednáním nenaplnil skutkovou podstatu tr. činu vydírání. Nalézací soud rovněž zcela správně nedospěl k závěru o spolupachatelství. Nicméně obžalovaný [Příjmení 2] si po celou dobu útoku musel být velmi dobře vědom toho, jaký je cíl počínání jeho spoluobžalovaného a nijak nedal najevo, že by jej toto

překvapilo, naopak na pokyn obžalovaného [Příjmení] vše „dokumentoval“ na svůj mobilní telefon a postáváním u vchodu do místnosti rovněž usnadnil spoluobžalovanému spáchání tr. činu.

12. Odvolací soud pak obecně v reakci na námitky obžalovaného [Příjmení 2] opakovaně zdůrazňuje, že hodnocení důkazů je doménou toho soudu, který je provedl, tj. zpravidla soudu prvního stupně. Jestliže tomuto hodnocení nelze vytknout žádnou zásadní vadu – zejména neúplnost nebo logickou chybnost – není opravná instance (odvolací soud) oprávněna takové hodnocení důkazů a z něho vyplývající skutkové zjištění zpochybňovat a nahrazovat vlastním hodnocením. Odvolací soud v rámci své přezkumné činnosti neshledal neúplnost, nelogičnost nebo zjevnou nesprávnost či rozpor s obsahem provedených důkazů, když odůvodnění nalézacího soudu má za logické, nerozporné a pochybnosti nevzbuzující.

13. Odvolací soud na základě podaných odvolání přezkoumal rovněž výroky o trestu u obou obžalovaných (viz. body 14. a15. odůvodnění tohoto rozsudku).

14. Co se týče trestu uloženého obžalovanému [Příjmení 2] není tento dle názoru odvolacího soudu možno shledávat nepřiměřeným ve smyslu ustanovení § 258 odst. 1 písm. e) tr. řádu a odvolání obžalovaného [Příjmení 2] bylo odvolacím soudem zamítnuto (rovněž s ohledem na výše uvedené skutečnosti). Obžalovanému byl uložen trest odnětí svobody na samé spodní hranici zákonné trestní sazby (6 měsíců až 4 roky) a tento byl podmíněně odložen na minimální zkušební dobu ve výměře 1 roku. Nalézací soud přiléhavě odůvodnil zvolený druh i výši trestu a odvolací soud se s tímto plně ztotožňuje a uvádí, že pro užití ustanovení § 58 tr. zákoníku nebyly v daném případě splněny zákonem požadované podmínky.

15. Obžalovanému [Příjmení] uložil nalézací soud trest odnětí svobody ve výměře 21 měsíců. Tento trest pak uložil jako nepodmíněný s ohledem na trestní minulost obžalovaného. Obžalovaný se svým jednáním popsaným pod body I. a II. napadeného rozsudku dopustil celkem 3 trestných činů z nichž nejpřísněji trestným je přečin vydírání, za který trestní zákoník stanoví trest odnětí svobody ve výměře 6 měsíců až 4 léta, a nejedná se tak o zcela bagatelní trestnou činnost. Nicméně odvolací soud přisvědčil námitce obhajoby, že pokud by bylo jednání obžalovaného přiléhavě kvalifikováno již v obžalobě, obžalovaný by patrně prohlásil svou vinu či uzavřel dohodu o vině a trestu a výrazně by tak urychlil trestní řízení. Nalézací soud pak podřadil jednání obžalovaného popsané v bodě I. napadeného rozsudku pod správné skutkové podstaty, avšak při rozhodování o trestu již náležitě důsledně nezohlednil skutečnost, že se obžalovaný v podstatě k jednání uvedenému pod bodem I. doznal. Odvolací soud se domnívá, že obžalovanému nelze klást k tíži způsob jeho obhajoby, zahrnující v to i absenci plného doznání k jednání ve smyslu znění obžaloby do té míry, jak učinil soud nalézací. S ohledem na výše uvedené, pak odvolací soud v souladu s ustanovením § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. řádu napadený rozsudek zrušil ve výroku o trestu u obžalovaného [Příjmení] a podle § 259 odst. 3 tr. řádu znovu rozhodl tak, že mu při nezměněném výroku o vině pod bodem I. napadeného rozsudku přečinem ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku a přečinem vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku a pod bodem II. napadeného rozsudku přečinem výroby a jiného nakládání s látkami s hormonálním účinkem podle § 288 odst. 1 trestního zákoníku uložil **trest odnětí svobody** sice opět jako nepodmíněný avšak v nižší výměře **14 měsíců**, tedy ještě ve spodní čtvrtině zákonné trestní sazby. Pro výkon tohoto trestu pak obžalovaného zařadil **do věznice s ostrahou**, když u něj nebyly splněny podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou. Trest propadnutí věci pak ponechal beze změny, když tento byl uložen zcela v souladu se zákonem a nebyl ani napadán v podaném odvolání.

16. Ze všech shora uvedených důvodů proto Městský soud v Praze rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku nelze podat odvolání, lze však proti němu podat ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení dovolání prostřednictvím soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni (§ 256e tr.ř.). O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky (§ 265c tr.ř.). Právo podat dovolání přísluší nejvyššímu státnímu zástupci, na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce a nebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoliv výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného, a dále obviněnému pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr.ř.). Obviněný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce (§ 265d odst. 2 tr.ř.). Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr.ř.) být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů dovolatel napadá a čeho se domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) – l) tr.ř. nebo § 265b odst. 2 tr.ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Praze dne 25. listopadu 2024

Ing. Mgr. Hana Chaloupková v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje E. K.